

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/109/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121205636
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1121205636.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Eleny Kúšovej v právnej veci žalobcu: Verejné prístavy, a. s., Prístavná 10, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 541, proti žalovanému: LAYUCH s.r.o., Na stráni 12, 811 03 Bratislava, IČO: 35 868 601 vo veci o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 26Cb/29/2021-62 zo dňa 2.9.2021 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 26Cb/29/2021-62 zo dňa 2.9.2021 potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vo forme záložného práva k plávajúcemu zariadeniu „LAYUCH - LOĎ“, umiestnenému vo verejnom osobnom prístave Bratislava na prístavnej polohe OPBA 28, č. lodného osvedčenia 342, vydané dňa 27. 08. 2015, platné do 26. 07. 2023 odôvodňoval obavou, že exekúcia jeho pohľadávky bude ohrozená. Žalobca je prevádzkovateľ verejných prístavov, je prevádzkovateľom verejného prístavu Bratislava, v ktorom žalovaný užíva prístavnú plochu OPBA 28, na ktorej je umiestnené plávajúce zariadenie „LAYUCH - LOĎ“ vo vlastníctve žalovaného. Používanie verejných prístavov podlieha úhrade podľa zákona č. 338/2000 Z. z. o vnútrozemskej plavbe a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca eviduje voči žalovanému pohľadávky pre neuhradenie prístavných poplatkov za užívanie verejných prístavov. Žalobca voči žalovanému podal na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie o vymoženie 23.296,34 EUR s príslušenstvom, a to na podklade platobného rozkazu zo dňa 09. 09. 2020, sp. zn. 17Up/1630/2020. Dňa 31. 05. 2021 súdny exekútor vydal pod sp. zn. 233EX 173/21 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Žalobca ďalej podal na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie voči žalovanému o vymoženie 13.114,64 EUR s príslušenstvom, a to na podklade platobného rozkazu zo dňa 28. 04. 2021, sp. zn. 31Up/462/2021. Dňa 06. 07. 2021 súdny exekútor vydal pod sp. zn. 233EX 346/21 upovedomenie o začatí exekúcie. Zo správy v exekučnom konaní sp. zn. 233EX 173/21 podľa žalobcu vyplýva, že žalovaný nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností ani motorových vozidiel. Žalobca oznámil súdnemu exekútorovi, že žalovaný je vlastníkom plávajúceho zariadenia „LAYUCH - LOĎ“ a požiadal súdneho exekútora o jeho zaradenie do zoznamu majetku povinného. Do dnešného dňa však žalobca nemá vedomosť, že by bolo plávajúce zariadenie „LAYUCH - LOĎ“ zaradené do zoznamu majetku povinného.

2. Súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 343 ods. 1, 2 a ods. 3, § 344 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) a dospel k záveru, že predmetnému návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť nemožno.

3. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca neosvedčil neodkladnosť, resp. takú naliehavosť, ktorá vyžaduje úpravu pomerov medzi stranami. Podľa prvostupňového súdu žalobca obavu z ohrozenia exekúcie podporil tvrdením, že žalovaný podľa správy vyhotovenej v exekučnom konaní 233EX/173/21 nedisponuje žiadnym nehnuteľným majetkom ani motorovým vozidlom a na účte nemá žiadne finančné prostriedky, ktoré by bolo možné postihnúť. Zároveň jediný známy majetok žalovaného - plávajúce zariadenie „LAYUCH - LOĎ“ ponúka žalovaný na predaj. Podľa žalobcu z toho vyplýva snaha žalovaného zbaviť sa jediného majetku, ktorý by mohol byť použitý na uspokojenie pohľadávok žalobcu. Prvoinštančný súd uvedenému názoru žalobcu neprisvedčil a uviedol, že predajom existujúceho majetku žalovaného totiž nedochádza k zbavovaniu sa majetku, ale len k zmene majetkovej štruktúry. Žalovaný sa namiesto vlastníctva hnuťelnej veci stáva vlastníkom jej zodpovedajúcich finančných prostriedkov. Ak predmetné plávajúce zariadenie žalovaný nepredáva zjavne pod cenu, v snahe reálne znížiť hodnotu existujúceho majetku, nie je naplnená reálna obava zo zmarenia exekúcie, nakoľko hodnota majetku žalovaného, ktorá môže byť použitá na úhradu pohľadávok, zostáva nezmenená. Predaj existujúceho majetku pod cenu však nebol žalobcom tvrdý ani preukázaný. Prvostupňový súd s poukazom na uvedené dospel k záveru, že žalobca nepreukázal činnosť alebo kroky žalovaného, ktoré by smerovali k zmenšovaniu hodnoty majetku a k jeho snahe vyhnúť sa tak plneniu. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je potrebné podložiť preukázaním takých úkonov žalovaného, na základe ktorých by bolo zrejmé, že žalovaný má za cieľ ohroziť exekúciu alebo iných skutočností, ktoré by jednoznačne podporovali obavu žalobcu ohľadom budúceho výkonu rozhodnutia. Žalobca takéto konanie žalovaného nepreukázal. Súd mal preto za to, že samotný fakt, že žalovaný inzeruje svoju loď na predaj za riadnu kúpnu cenu nezakladá dôvod pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tak, ako to predpokladá § 343 ods. 1 CSP.

4. Proti predmetnému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, dôvodiac podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., t.j. súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Žalobca v odvolaní uviedol, že reštriktívny prístup prvostupňového súdu k ochrane veriteľa (žalobcu) nie je správny a odporuje účelu právnej úpravy zabezpečovacieho opatrenia. Plávajúce zariadenie, ktoré predáva žalovaný, je relatívne trvalá majetková hodnota, ktorú nie je možné jednoducho ukryť alebo utajiť. Vzhľadom na zápis v osobitnom registri ju nemožno previesť bez toho, aby mohol byť tento prevod stotožnený. Inkasovaná kúpna cena žiaden z týchto atribútov nespĺňa. Preto nemožno vylúčiť nariadenie zabezpečovacích opatrení pri odplatných právnych úkonoch, ako to naznačuje súd prvej inštancie. Rovnaký princíp podľa názoru žalobcu platí aj pri právnej úprave odporovateľnosti právnych úkonov, ktorá nevyklučuje možnosť odporovať ekvivalentným právnym úkonom. K tomuto výkladu sa celkom jednoznačne prikláňa aj doktrína a staršia (publikovaná) súdna prax, na ktorú žalobca odkazuje a ktorá je analogicky aplikovateľná aj v tejto veci.

K záverom prvostupňového súdu, že nebolo preukázané, že by žalovaný predával plávajúce zariadenie „pod cenu“ žalobca poukazuje na skutočnosť, že z predloženého inzerátu vyplýva, že cenu inzeruje ako „na vyžiadanie“. Nie je preto objektívne možné preukázať, za akú cenu žalovaný ponúka plavidlo. Prebiehajúce exekučné konania však naňho môžu vytvárať nátlak a „nútiť“ ho k tomu, aby rozpredal majetok rýchlo aj za výrazne nižšiu cenu. Ak by aj žalovaný predal svoj majetok za jeho reálnu hodnotu, môže inkasovať kúpnu cenu v hotovosti a tým zabrániť jej postihu v exekúcii. Ani bezhotovostná transakcia kúpnej ceny negarantuje žalobcovi uspokojenie v exekúcii. Žalovaný môže určiť ako platobné miesto bankový účet inej osoby. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia sa žalobcovi javí, že nie je sporné to, že žalovaný vykonáva kroky smerujúce k predaju jeho majetku a paradoxne súd konštatoval, že nič nenasvedčuje tomu, že by sa tým žalovaný chcel vyhnúť povinnosti splniť svoj dlh.

6. Žalobca má ďalej za to, že súd prvej inštancie nezohľadnil všetky uvedené rozhodujúce skutkové okolnosti, pretože pri ich zohľadnení uvedených skutkových okolností je zrejmé, že konanie žalovaného nie je štandardnou realizáciou vlastníckeho oprávnenia, ale smeruje k zhoršeniu veriteľskej pozície žalobcu. Žalovaný zjavne zámerne podniká kroky, ktoré vedú k jeho úpadku. Obava z ohrozenia exekúcie je preto plne odôvodnená a nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je jediným nástrojom, ktorý môže žalobcovi poskytnúť reálnu a efektívnu ochranu. Zdôrazňuje, že zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením žalovaného žiadnym spôsobom neobmedzuje. Jediným nástrojom na zaistenie hnuťelného majetku povinného (žalovaného) je zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením.

7. S poukazom na uvedené preto žalobca odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 12.8.2021 v celom rozsahu vyhovie.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) doručil žalovanému návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a odvolanie žalobcu na vyjadrenie podľa § 329 ods. 1 C.s.p.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní spisu súdu prvej inštancie a oboznámením sa s dôvodmi odvolania žalobcu dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť, nakoľko napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 343 ods. 1 C.s.p. zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 343 ods. 2 C.s.p. záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

13. Podľa § 343 ods. 3 C.s.p. výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

14. Podľa § 344 C.s.p. ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

15. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Základnými predpokladmi na to, aby bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené sú :

- a) existencia návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia,
- b) spôsobilý predmet záložného práva,
- c) zriadenie záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky,
- d) existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

18. Odvolací súd uvádza, že zabezpečovacím opatrením sa dočasne a predbežne upravujú pomery sporových strán, pričom z charakteru samotného zabezpečovacieho opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nie je potrebné zisťovanie všetkých skutočností potrebných pre vydanie konečného rozhodnutia a nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre prijatie záveru o nevyhnutnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Zabezpečovacie opatrenie sleduje zaistenie exekúcie vo vzťahu k žalovanej strane sporu - okrem existencie predmetného peňažného nároku však musí žalobca osvedčiť aj to, že aj bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola exekúcia voči žalovanému ohrozená, pričom táto obava musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Otázka ohrozenia exekúcie je otázkou objektívnou, keďže vzhľadom na objektívne skutočnosti musí hroziť, že vo fáze núteného výkonu rozhodnutia nebude mať povinný relevantné aktíva, voči ktorým sa bude môcť oprávnený uspokojiť. Naopak, otázka úmyselného zbavovania sa majetku na úkor veriteľa je otázkou subjektívnou a v danom prípade je potrebné preukázať úmysel, pričom obavu z ohrozenia exekúcie môže vyvolať akákoľvek skutočnosť svedčiaca o tom, že žalobca nebude v budúcnosti schopný účinne vymôcť svoj súdom priznaný nárok voči žalovanej strane sporu.

19. Súd prvej inštancie založil svoje zamietavé rozhodnutie práve na tom právnom základe, že žalobca relevantným spôsobom neosvedčil, že žalovaný sa účelovo zbavuje svojho majetku s cieľom ohroziť prípadný výkon súdneho rozhodnutia a neosvedčil, že by sa v danom prípade jednalo o predaj

plávajúceho zariadenia za účelovo nízku cenu. Predajom nedochádza v danom prípade k zbavovaniu sa majetku, ale len k zmene majetkovej štruktúry.

20. Zo zákonnej formulácie § 343 CSP vyplývajú základné predpoklady na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, medzi ktoré patrí osvedčenie nároku, existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie ako aj požiadavka proporcionality.

21. Podľa Uznesenia Ústavného Súdu SR zo dňa 20. decembra 2017 č. k. II ÚS 741/2017 možno konštatovať, že formulácia úmyselné konanie žalovaného zbavovanie sa majetku na úkor žalobcu nevyplýva z dikcie zákona, minimálne však musí byť osvedčené, že nakladanie s majetkom súvisí s rozhodnutím ako exekučným titulom a dlžník mení kvantitatívne alebo kvalitatívne hodnotu majetku z dôvodu, aby zhoršil exekúciu. Obavu z ohrozenia exekúcie považuje súdna prax za osvedčenú, ak nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje práva alebo faktické úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu exekúcie, pričom dôvodom je aj takáto hrozba. Vo všeobecnosti platí, že ohrozenie exekúcie môže spočívať v hrozbe alebo realizácii úkonov s kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok dlžníka t.j. zmenšenie majetku, ale podľa okolností aj s kvalitatívnym dopadom na majetok napr. zmena zloženia, štruktúry a s tým súvisiace výrazné zníženie speňažiteľnosti.

22. Odvolací súd v danom prípade vyhodnotil, že podaným návrhom žalobca základné predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, neosvedčil. Odvolací súd má, rovnako ako súd prvej inštancie za to, že zo strany žalobcu v danom prípade nebol osvedčený objektívny stav ohrozenia exekúcie, nakoľko nebolo preukázané, že žalovaná strana sporu ako nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k jej úplnému zmareniu a ani k jej výraznému sťaženiu. Žalobca vidí ohrozenie exekúcie v tom, že žalovaný má snahu previesť svoj majetok na iné subjekty. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že predmetná námietka žalobcu nie je spôsobilá preukázať opodstatnenosť ním uvádzanej obavy z ohrozenia exekúcie, nakoľko práve skutočnosť, že by žalovaná strana sporu odpredávala plávajúce zariadenie v zmysle inzercie uskutočňovanej prostredníctvom realitnej kancelárie, bude mať za následok, že dôjde k transformácii majetku žalovaného nahradením vlastníckeho práva k dotknutej veci vlastníctvom finančných prostriedkov - a to za opodstatneného predpokladu primeranej miery zisku, čo je v danom prípade možné vyhodnotiť práve na prospech žalobcu. Navyše, žalobca v predmetnom konaní hodnoverne nepreukázal, že žalovaný by takto nadobudnuté finančné prostriedky z predaja použil spôsobom, ktorý by ohrozil vymožitelnosť jeho nároku.

23. Realizovanie práva žalovaného vlastníť a scudzovať majetok nevyhnutne neznamená, že sa jedná o budúce ohrozenie exekúcie na majetok spoločnosti, preto zabezpečovacie opatrenie nie je možné nariadiť.

24. Odvolací súd taktiež poukazuje na to, že pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť zásadu primeranosti zásahu do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia nesmie vzniknúť zjavný nepomer a mala by byť rešpektovaná zásada proporcionality, čo vzhľadom na nepreukázanie hodnoty predávanej veci zo strany žalobcu nie je možné v tomto štádiu overiť.

25. Po posúdení všetkých relevantných skutočností, vyplývajúcich z obsahu spisu dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, t.j. že v preskúmvanej veci žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal dôvodnosť obavy z ohrozenia vymožitelnosti svojho nároku, čím nedošlo k splneniu zákonných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, preto napadnuté uznesenie, ktorým súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, ako vo výroku vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p., žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a ani si žiadne neuplatnil.

27. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).